

Remigi

No t'amoïnes company
Que ja passarà el perill
El foc es mantindrà viu
I els llops en el seu cau
No tingues por amic
Que ja eixirem d'ací

Mirem el cel i els arbres
Sentim cantar els grills
Gaudim de les coses belles
Que es troben pel camí
No patisques amic
Que ja es farà el matí

Parla si et cal
No et deixes res per dir
Perquè demà haurem de partir
Farem sonar el fruit
Dolç i beneit
D'aquesta rauxa que patim

Encara que el món es negue
a escoltar el ressò del teu crit
no podran ofegar-lo
perquè és autèntic i sentit
no patisques amic que ja eixirem d'ací

parla si et cal
no et deixes res per dir
perquè demà haurem de partir
farem sonar
el fruit dolç i beneit
d'aquesta rauxa que patim
canta i no digues
que el món està podrit
que això ja ho sap tothom ací

Purdesig

He mirat cada racó
Cada corba del teu cos
Amb extrema subtileza
T'he estat mirant de gairó
Com si fos un estranger
A qui no res l'interessa

Et desitge però no
Sé que no ho he de mostrar
De manera tan oberta
Que m'arribe a delatar

Si tu no tingueres por
I jo no estigués lligat
Et faria una promesa
No trencar-te mai el cor
Seriem només dos amants
Practicant l'art de la tendresa

Si no fos tan complicat
Satisfer aquest desig
Matar la curiositat
I deixar-se seduir
Fins el final
Fins que el desig s'haja complit
I consumat

Innocència

Hi ha un lloc perdut en el passat
On sempre m'agrada tornar
Allà la llum és tèbia i suau
I sembla que el temps s'ha parat

Ningú no té pressa de res

I els canvis sempre arriben tard
La gent comparteix el que té
Potser...ho he idealitzat

Estic segur que hi has estat
Si penses ho recordaràs
No crec que ho pugues oblidar
Si es també part del teu passat

Les dones cusen al carrer
I els nens s'embruten als bassals
Tothom és senzill i sincer
Els seu nom és Innocència
I allà cal tornar
Encara que de tant en tant

Hi ha somnis vius i passatgers
I un amic sempre al teu costat
Els ídols mai no són de fang

Són vertaders
A Innocència
Allà hem de tornar
Encara que de tant en tant

Comandant Che Guevara

Comandant Che Guevara
S'han acabat els homes bojos com tu
Ara ja no ens donen vara
El poder s'ha fet d'allò més sutil i obscur

Gairebé tots tenim bona casa
Ens acomodem ens fem ben grassos i absurds
Col.laborem en una bona causa i així ens quedem
Tranquils i complaguts

El capital ens arrasa ens deixa impotents
Ens fa estúpids i muts

Veiem la barbàrie com passa
I no aconseguim mai aixecar el cul

Comandant Che Guevara
Els homes bons es troben sols i perduts
Allò que no es ven es compra
Ací no es resisteix
Pràcticament ningú

El món ja no és gens natural
És un centre comercial un succedani de realitat
La utopia està soterrada
però mai no havíem estat tan predestinats

Comandant Che Guevara
encara hi ha alguns que recordem
que el teu esperit no falla
sobreviurà
mentre quede un ésser conscient

el poble està desorientat
la cultura corrompuda
l'intel·lectual marginat
el primer món especula amb les míseres vides
de milions de desgraciats

Comandant Che Guevara
necessitem un exèrcit de valents
per a guanyar una sola batalla
perquè la lluita serà permanent

"Pa"chalatenango, San José de las Flores, República del Salvador,
viva Sudamèrica

Pelegrins

Mai no has mirat cap al cel en la nit
I t'has sentit inferior i petit
Un ésser insignificant

Tan sols pensar-ho resulta esglaiant
Som un accident no hi ha ningú vigilant
Ni res predestinat

Al silenci de la nit
Trobar respostes sembla fàcil
Mires cap a la immensitat
Davant l'espectacle estel·lar
L'univers s'obri per a convidar-te

Deixa'm ensenyar-te'l
Sé que els teus temors desapareixeran
Quan entengues que hi ha una altra realitat
Com que no tenim ales
Serem pelegrins
I deixarem un fum de torxes enceses per tots els camins

Molts no entendran mai de què estic parlant
Sempre tan enfeinats amb tasques importants
Vertaderament importants
Et diuen que tens el cap ple de pardals
Perquè els fot i no volen que te'n vages lluny
De les sendes que t'han triat

Al silenci de la nit
Trobar respostes sembla fàcil
Mires cap a la immensitat
Davant l'espectacle estel·lar
L'univers s'obri per a convidar-te

Deixa'm ensenyar-te'l
Sé que els teus temors desapareixeran
Quan entengues que hi ha una altra realitat
Com que no tenim ales serem pelegrins
I deixarem un fum de torxes enceses per tots els camins

Pels vells temps

Què fàcilment
Oblidem
El que va ser
Quan érem joves i valents
I la prudència no era convenient

El cos prestat
L'atmosfera d'aquells moments
I les mirades
Prenyades de desig
Tot s'esvaeix
S'ho emporta el vent

Ara ens creuem pel carrer i a penes salutem
Sense poder evitar un pensament
Tot podria ser millor
Tot podria ser diferent
Si ens quedara l'amistat almenys
Per poder ser sincers

Perquè no fem
Un petit esforç
Encara estem a temps
Si obrim el cor
I ens acceptem com vells amics i pels vells temps

Ara ens creuem pel carrer
I a penes salutem
Sense poder evitar un pensament
Tot podia ser millor tot podia ser diferent
Si ens quedara l'amistat almenys
per poder ser sincers
Perquè no fem un esforç
Jo crec que encara estem a temps
Si obrim el cor i ens acceptem
Per ser amics i pels vells temps

Terra

Terra

Antiga i fèrtil

De pell seca i morena

I nitrats a les venes

Rius que no porten aigua

La pols ompli les voreres

Terra bruta i violada

Plena de sènies i sèquies

Mares

Ànimes protectores

És que no podeu veure

Que els vostres fills han de créixer

Lliures de creus i càrregues

Que han d'entropessar i caure

Sense que ningú no s'espante

Que hi ha d'amors que ofeguen

Terra

Mares mediterrànies

L'equilibri és fràgil

Descansa als vostres muscles

Qui sap si sobreviurem als canvis

O ens quedarem fossilitzats

Com l'empremta d'un altre temps

La sang

Que ens uneix i ens separa

Serà només una il·lusió

Una emoció que no qualla

I encara alcem els braços

Quan volem sentir-nos part d'un tot

Un membre més de la tribu

Que ens donarà protecció

Germans

Deixeu-me veure els vostres ulls

Doncs necessita creure
Que encara no està tot perdut
Que recordem com dir que no
I no ens hem quedat ni sords ni muts
Que la flama estarà viva
Fins el darrer minut

Terra
I mares mediterrànies
L'equilibri és fràgil
Anem a fer que no es trenque
Qui sap si
Sobreviurem als canvis
O ens quedarem fossilitzats
Com l'empremta d'un altre temps

Terra
Em talles com el vidre
Perquè no sóc estrany
Perquè també t'estime
Terra
Em talles com el vidre
Perquè no sóc estrany
Perquè també t'estime

Deixa'm que et mire dormir

Et dic que tinc enveja de l'aire
Quan et veig respirar
I que m'agradaria ser aigua
Perquè em pugueres empassar

Sóc com l'ocell que creua la nit
Admirant la lluna fins el matí
Busque un llum que em done el senyal
Obri'm la finestra

Deixa'm que et mire dormir

He d'observar-te
Mentre et despulles
I et poses davant l'espill
No faré cap soroll que et moleste
Tan sols mirar i gaudir

Sóc com l'ocell que creua la nit
Admirant la lluna fins el matí
Busque un llum que em done el senyal
Obrim la finestra
Deixa'm que et mire dormir

Dia de primavera

Dia de primavera
L'ambient palpita
La ment s'afebla
Mires per la finestra
El tren s'atura
L'espera inquieta

Vous voulez venir avec moi?
et puis voici mon coeur qui ne bat que pour toi

Entra una dolça brisa
De tènue aroma a mar i a nèctar
És un miracle antic, quotidià i clandestí
Una cançó d'amor que es diu
No som ningú

Vous voulez venir avec moi?
Et puis voici mon coeur qui ne bat que pour toi

Fixes la vista en l'horitzó
T'estires I respires fons

Tens la certesa d'estar viu

Un bon dia de primavera
Reps un missatge
La corda es tensa

Vora el llindar de l'emoció
Que posa en dubte la raó
I amb la certesa d'estar viu

Un bon dia de primavera
És un miracle
Una experiència

Quan es fa de nit

La vaig veure baixar pel mig del carrer
Ja estava a la vora de perdre l'alè
La roba esgarrada la vista perduda i absent

La pluja xopava el seu tintat cabell
El rimel embrutava el seu rostre vell
Vestia les joies barates què li regalà ell

Ai! On t'amagaràs hui?
Totes les portes es tanquen quan es fa de nit

Aquella dona derrotada
Enganxada i maltractada
Vivia una vida que odiava que no podia evadir

De sobte es va detenir front a mi
Tenia un aspecte patètic i humit
La seua cara mostrava les cicatrius del destí

Ai! On t'amagaràs hui?
Totes les portes es tanquen quan es fa de nit

Rinxols d'or

Tens la llibertat
Tens valor i dignitat
Tens joventut i espai
I aire que respirar

Tens un full en blanc
Tens el cel
Tens el mirar
I dits per a pintar
Una il·lusió real
Una il·lusió real

Tot el que tens
És veritat

El matí trenca la nit
Algunes vegades hi ha boirà

Tensa un cor petit
Tens el temps
I l'esperit
Tens el calor del sol
I també el millor desig
També el millor desig

Tot el que tens
És veritat
Tot el que tens és veritat

Al teu costat

A qui li contes els teus somnis
A qui confies els teus secrets
A qui li obris debò les portes
I li ofereixes tot el que tens

On vas quan et cal desamarrar
Llevar l'àncora i salpar
Quan necessites un consell
Que ningú no et pot donar

Al teu costat
És on vull estar
Ferm i amarat
Lluny del bé i del mal
No hi ha altre lloc
Natura és el camí
N'estic segur del tot

A qui li parles dels teus dubtes
Tot aquell que hi pensa en té
En qui et recolzes
A qui preguntes
Quan estàs mirant però no ho veus

On vas quan vols aturar el pas
Per a oblidar o recordar
Quan vols deixar d'arrossegat
Un pes de l'ànima

Al teu costat
Es on vull estar
Ferm i emparat
Lluny del bé i del mal
No hi ha altre lloc
Natura és el camí
N'estic segur del tot

